

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 451

гр. Перник, 28.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Съдия: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20241700500174 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 1178 от 21.11.2023 г., постановено по гр.д. № 4964/2022 г. на Районен съд - Перник е признато за установено по предявения иск с правно основание чл. 439 ГПК и чл. 124, ал. 1 ГПК, че вземането на „Кредит Инкасо Инвестмънт БГ“ ЕАД - София за следните суми: сумата от 1016,99 лева, представляваща главница по Договор за потребителски кредит с номер PLUS - 01318488 от 05.01,2009 год., сумата от 346,39 лева възнаградителна лихва за периода от 30.05.2009 год. до 30.11.2010 год., сумата от 266,72 лева - мораторна лихва за периода от 30.04.2009 год. до 02.09.2011 год., ведно със законната лихва върху главница от 1018, 99 лева считано от 26.09.2011 год. до окончателното изплащане на вземането, както сумата 132.00 лева - направени разноси в хода на производството, за които е издаден изпълнителен лист от 17.11.2011 г. по частно гр.д. № 5698/2011г. на Пернишкия районен съд не подлежи на принудително изпълнение поради изтичане на погасителната давност. С решението съдът се е произнесъл и относно разноските.

В законоустановения срок по чл. 259 от ГПК е депозирана въззивна жалба от „Кредит Инкасо Инвестмънт БГ“ ЕАД, чрез юрк. Таня Хаджийска, с която постановеното от първоинстанционния съд решение се обжалва като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с практиката на ВКС и съдилищата. Сочи се, че решаващият съд не е приложил постановките, закрепени в действащото към онзи момент Постановление № 3/18.11.1980 г. по гр. дело № 3/1980 г. на Пленума на ВС - отменено с постановеното Тълкувателно решение № 2 от 26 юни 2015 г. по тълк. д. № 2/2013 г., ОСГТК на ВКС. Твърди се, че в настоящия случай би следвало, поради наличието на висящо към онзи момент изпълнително производство по изп. дело № 78/2012 г. по описа на ЧСИ Анелия Василева, да се приложи ППВС № 3/18.11.1980 г. и да бъде прието, че от образуването на изпълнителното дело през 2012 г. до приемането на ТР № 2/26.06.2015 г., постановено по тълк. д. № 2/2013 година на ОСГТК на ВКС, давност относно процесното вземане не е текла, тъй като в периода е било налично висящо изпълнително дело, а тълкувателното решение действа за в бъдеще. В подкрепа на изложеното се сочи, че в Тълкувателно решение № 3/2020 г. от

28.03.2023 г., на Общото събрание на гражданската и търговската колегия на ВКС се приема, че „Погасителната давност не тече докато трае изпълнителният процес относно вземането по изпълнителни дела, образувани до приемането на 26.06.2015 г. на Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, ВКС.“ С въззивната жалба се навеждат твърдения, че след като погасителната давност е започнала да тече след постановяването на ТР № 2/26.06.2015 г., а молбата за образуване на изпълнително дело е била депозирана в кантората на ЧСИ Анелия Василева на 11.04.2017 г. /което е довело до прекъсване на давността/, то същата не е изтекла, нито към момента на образуване на изпълнителното дело, нито към момента на образуване на настоящото исково производство. Излагат се съображения, че към 25.03.2017 г., когато делото е прекратено, не е текъл давностен срок, а в следствие с образуването на новото изпълнително дело на 11.04.2017 г., този срок отново е бил прекъснат преди изтичане на 5 годишен давностен срок, тъй като се касае за вземане произтичащо от сключен договор за кредит, при което се прилага общият, петгодишен, давностен срок, съгласно чл. 117, ал. 2 от ЗЗД. В подкрепа на изложеното се цитира богата съдебна практика, включително и такава на Европейския съд за правата на човека. С жалбата се прави анализ на действието на постановените тълкувателни решения и практиката на ВКС. Счита, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че давността относно процесните вземания е изтекла. Заявява, че поддържа изцяло направените с отговора на исковата молба изложения. Въз основа на изложените аргументи се твърди, че постановеното от първата инстанция решение е неправилно и следва да бъде отменено като се постанови нов, с което предявеният иск да бъде отхвърлен като недоказан и неоснователен. Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноски. В условията на евентуалност, ако съдът възложи разноски в тежест на дружеството, се прави искане за прилагане на разпоредбата на и на чл. 78, ал. 5 от ГПК. Прави се възражение да прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение на ответната страна и се иска същото да бъде намалено. Моли съда да укаже на насрещната страна да предостави банкова сметка, с оглед неизведения към настоящия момент изход на спора. С въззивната жалба не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор от насрещната страна – С. А. В..

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че жалбата е допустима и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С жалбата не е поискано събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

Доколкото в жалбата не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществуването на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.

УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбата и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 24.04.2024 година от 11,00 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане.

Съдът УКАЗВА на страните, когато отсъстват повече от един месец от адреса който са съобщил по делото или на който веднъж им е връчено съобщение, че са длъжни да уведомят съда за новия си адрес. Същото задължение има и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната. Съдът ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще се прилагат към делото и ще се смятат за редовно връчени.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____